

หัวข้อภาคนิพนธ์	การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้ลีสซิ่งของบริษัทจำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา บริษัทจำกัด (มหาชน) ที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ชื่อผู้ศึกษา	นางสาวอนงค์กาน อุดมชัยพัฒนากิจ
รหัสประจำตัว	5110312048
หลักสูตร	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิงปอนด์ รักอำนวยกิจ
ปีการศึกษา	2/2552

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้ลีสซิ่งของบริษัทจำกัด (มหาชน) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยใดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้ลีสซิ่งของผู้เช่า และบอกค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนทางการเงินที่แสดงถึงลักษณะการดำเนินงานต่างๆ ของบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บริษัทจำกัด (มหาชน) ที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมจำนวนได้ 509 บริษัท โดยใช้ข้อมูลเป็นข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากเว็บไซต์ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสถิติโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ที่เกี่ยวกับสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่มีสภาพคล่องดี และสามารถชำระหนี้ระยะสั้นได้ อีกทั้งบริษัทส่วนใหญ่จะมีสินทรัพย์ที่ได้มาจากเงินทุนกู้ยืมและเงินทุนของบริษัทเองอยู่ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งความสามารถในการทำกำไรของบริษัทส่วนใหญ่ ดูได้จากอัตราส่วนราคาของหุ้นต่อกำไรสุทธิ พบว่า นักลงทุนยอมจ่ายเงินซื้อหุ้นของบริษัทโดยเฉลี่ย ประมาณ 1.01-1.25 บาท เพื่อกำไรต่อหุ้น 1 บาท และมาดูประสิทธิภาพในการทำงานของบริษัท ได้แก่ อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานต่อยอดขายพบว่าบริษัทส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรต่อยอดขายไม่สูงมาก อีกทั้งบริษัทส่วนใหญ่สามารถใช้เครื่องจักรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังมีลักษณะการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกันทำให้อัตราดอกเบี้ยไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้บริษัทส่วนใหญ่มีค่าความแปรปรวนของยอดขายน้อย จึงไม่ส่งผลต่อการขาดทุนของบริษัท บริษัทส่วนใหญ่มีขนาดของสินทรัพย์ค่อนข้างสูง อีกทั้งบริษัทส่วนใหญ่

ใหญ่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และสุดท้ายบริษัทส่วนใหญ่จะมีภาระภาษีน้อย อาจได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านอื่นๆ

ต่อมาผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งได้ทดสอบ Correlation ก่อนพบว่า ตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย จึงนำแบบจำลองสมการถดถอยเชิงพหุ และแบบจำลองตัวแบบโทบิต ฟังก์ชันมาเปรียบเทียบกัน พบว่า แบบจำลองสมการถดถอยเชิงพหุไม่มีตัวแปรอิสระใดที่มีผลต่อการศึกษา และมาดูค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 1.13% สามารถบอกได้ว่าแบบจำลองนี้ไม่เหมาะที่จะนำมาพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงการทำลิสซิ่ง และจากแบบจำลองตัวแบบโทบิตได้ผลการศึกษาที่มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% คือ ค่าคงที่ เมื่อค่าคงที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้บริษัทมีการเปลี่ยนแปลงการทำลิสซิ่งลดลง และขนาดสินทรัพย์รวม ณ สิ้นปีของบริษัท ซึ่งผลที่ได้ของขนาดสินทรัพย์นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งแบบจำลองทั้ง 2 แบบนั้นได้ผลการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่วนการแปลผลของแบบจำลองตัวแบบถดถอยโลจิสติก จะต้องนำค่าสัมประสิทธิ์มาหารด้วย 4 ก่อนจึงจะได้ค่าที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของโอกาสที่ตัวแปรตามที่เท่ากับ 1 และจากผลการศึกษาของแบบจำลองตัวแบบโพรบิต จะต้องนำค่าสัมประสิทธิ์มาหารด้วย 2.5 จึงได้ค่าที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของโอกาสที่ตัวแปรตามที่เท่ากับ 1 เช่นกัน ซึ่งทั้ง 2 แบบจำลองได้ผลการศึกษาที่เหมือนกัน โดยพบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90% นั่นคือ ค่าคงที่ และอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานต่อยอดขาย พบว่า อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานต่อยอดขายไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่จากผลการศึกษาที่ใช้แบบจำลองสมการถดถอยเชิงพหุนั้น ไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดที่มีผลต่อการศึกษา จึงได้ทำการตรวจสอบว่ามีปัญหาใดที่เกิดขึ้นในระหว่างขั้นตอนการประมาณค่าหาความสัมพันธ์ ซึ่งปัญหาที่ได้ทำการตรวจสอบ ได้แก่ ปัญหา Autocorrelation และปัญหา Heteroskedasticity และจากการตรวจสอบปัญหา Autocorrelation นั้น จะใช้วิธีการดูจากค่าสถิติ Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 1.9303 ซึ่งค่าที่ได้นั้นมีค่าใกล้เคียงกับ 2 ดังนั้น จึงไม่เกิดปัญหา Autocorrelation แต่เมื่อตรวจสอบปัญหา Heteroskedasticity นั้น พบว่า ค่าสถิติ nR^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤต ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่า สมการถดถอยมีปัญหา Heteroskedasticity และเมื่อพิจารณาต่อไป จะเห็นว่า ตัวแปร SIZE เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับค่า Residual² สูง ดังนั้น ในการแก้ไขปัญหา Heteroskedasticity จึงได้ใช้วิธีการ Weighted Least Square (WLS) ผลที่ได้พบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวที่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ค่าความแปรปรวนของยอดขายและขนาดสินทรัพย์รวม ณ สิ้นปีของบริษัท ซึ่งทั้ง 2 ตัวแปรเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และดูค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 4.10% ดังนั้น จึงบอกได้ว่าแบบจำลองสมการถดถอยเชิงพหุนี้ยังไม่สามารถพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงการทำลิสซิ่งได้ดีเท่าที่ควร